

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

KUR i KURA

il. Marcelina Jarnuszkiewicz

W najdawniejszych tekstach znajdujemy poświadczenia tylko formy liczby mnogiej: te KURY. Określano tym mianem stadka złożone z kur wodzonych przez koguta. Rzeczownik KURA to forma żeńska utworzona od męskiej KUR na określenie żeńskiego członka takiego stadka - KURY samiczki. Pierwotnym określeniem było bowiem słowo KUR, a KURY - w liczbie mnogiej - były to „kury z kurami”, czyli samce z samicami. KUR był niezwykle potrzebnym zwierzęciem. W czasach bezzegarkowych wyznaczał rytm dnia: pierwsze kury (pierwszy kur) to okolice północy, drugie kury - świt, trzecie kury - wczesny ranek, gdy już jest widno. Przyjmuje się, że samo słowo KUR pochodzi albo od dźwięków wydawanych przez ptaka (ale konia z rzędem temu, kto się owego „kur, kur, kur” w kogucim „kukuryku” doszuka!), albo od nawoływania kur: powtarzanego „kur, kur, kur”, które jeszcze gdzieś tam - choć coraz rzadziej - na wsiach słyszeć.